

Sborové OZVĚŇENY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • březen 2011 • Ročník XI

Modlitba je důvěrný rozhovor

Pokusím se s vámi podělit o svoje dumání posledních týdnů – přemítám o modlitbě a modlení. Není to docela čerstvé téma, ale je vyprovokováno tím, jak často slyším „něco nad námi“. Zaráží mne, jak se mluví vyhýbají pravému pojmenování: přece není „něco nad námi“, ale je „někdo nad námi“, který má svrchovanou moc nad celým světem, je to náš Pán. Na podzim se už tradičně na Řípu konalo shromáždění nazvané „Modlitba za domov“. Nebyla jsem přítomna pro nemoc, sledovala jsem televizní přenos. Po zhlédnutí jsem cítila rozpaky. Nic proti pouti a jejím radovánkám, ale odpoledne z kostela jsem očekávala bohoslužebné shromáždění. Místo toho jsem mohla sledovat slušný televizní pořad, ale očekávaná bohoslužba to nebyla. Moderátorka odvedla profesionální práci, jenže také pronesla přiznání, že ona sama není věřící a přesto, ve chvílích úzkosti, se také modlí.

Tu se mi ozývaly otázky: Co to je modlitba? Odpovídám si: modlitba je spojení člověka s Bohem, je to setkání s Pánem. Člověk mluví, Pán Bůh slyší a odpovídá. Někdy člověk ty odpovědi neslyší nebo jim nerozumí, ale může se ptát znovu a znovu. Jak mluvíme s Pánem Bohem? Jako rovný s rovným? Nikoli. Poddaný oslovuje svého pána, a zároveň jde o důvěrné oslovení Otce, jehož jsme děti. Dříve se k modlitbě klekalo a spínaly se ruce – to je dobré vyjádření vztahu, škoda, že už se to vytratilo. Víme, že zdaleka nedokážeme být hodnými dětmi a zachovávat Otcovu vůli. Proto vyznáváme své dluhy, svá provinění, a protože není v naší moci ty dluhy zrušit, prosíme o odpuštění v důvěře, že náš nebeský otec je milosrdný a slitovný. To je naše naděje. Víme, že vše, co máme a dokážeme, je darováno od Otce. Proto děkujeme a prosíme o další pomoc a vedení.

V pořadí již XIV. setkání žen se v našem sboru uskutečnilo 12. března 2011. Hostem byl br. Ing. Daniel Fajfr. Blíže se dočtete na 3. straně.

Kde se modlíme? Modlitba je důvěrný rozhovor. Pán Bůh o nás ví všechno. Jemu povíme i to, co nikomu ani ze svých nejbližších nesvěříme. Před Bohem nemůžeme ani nic předstírat ani zamlčovat. V takovém rozhovoru se nám mnohé osvětlí a zůstane vše jen mezi námi a nebeským otcem. Jistě každý z nás zakusil, jak úžasné je setkání s důvěrníkem, který určitě nezradí, stojí při nás v lásce, a i když nás nemůže chválit, ale napomíná, ta jistota Jeho přijetí a odpouštějící lásky je ohromné posílení do našich příštích dnů.

Patří do rozhovoru s Bohem také prosby o určité konkrétní zastání? Tomu říkáme přímlybné modlitby. Jistě, prosíme o pomoc i jiným a vyjmenováváme je. Jen pozor!! Nesmíme radit Pánu Bohu, co má zařadit, nesmíme objednávat Boží moc pro naše plány!

Obraťme pozornost k modlitbě, jak

nás ji učil Ježíš: Je to zapsáno v Matoušově evangeliu v kapitole 6., verše 9-15. Doporučená modlitba je krátká, a přece obsahuje všechno. V průběhu staletí se jaksi přihodilo, že její text je široce známý, a snad proto je často mechanicky odříkáván – ale to pak není modlitba! Dokonce v římskokatolické církvi se po zpovědi jako tzv. rozhršení, ukládá nějaký počet opakování, například pětkrát otčenáš a pětkrát zdrávas, a za to prý jsou odpuštěny vyzpovídání hříchy. Já mívám problém s veřejnou modlitbou, je to jiné, než osobní důvěrné setkání s Bohem. Ježíš radí vejít do pokojíku a zavřít za sebou dveře. Ale vděčně přijímám společnou modlitbu třeba ve shromáždění, kdy farář i za mne, a lépe formuluje, co chci při setkání s Pánem Bohem probrat. Jen těžko stíhám vyslovovat to zrychlené pronášení modlitby Páně připojené k modlitbě jaksi dodatečně. Potřebuji se zastavit u každé

jednotlivé věty a plně si uvědomit podstatu vyslovaných proseb. Tady jsou otázky: opravdu toužím po příchodu Božího království? Opravdu chci, aby Boží jméno bylo vpravdě svaté? Opravdu jsem připravena podrobit se zcela Jeho vůli? I kdyby mě čekala bolest a trápení? Víme, že je třeba prosit i za obyčejné denní potřeby, protože i ty jsou od Boha darovány. Žádáme odpuštění našeho velikého dluhu vůči Bohu, ale dovedeme odpouštět těm, kteří nějak zasáhli nás? Býváme vystavováni mnohemu pokušení, kterému vlastní silou nedokážeme odolat, proto voláme „neuveď nás v pokušení“, proto prosíme o osvobození od zla.

Musíme si dát dobrý pozor, abychom bezmyšlenkovitě nevyšlovali žádosti, máme za nimi pevně stát.

(Úvodní slovo s. dr. Mirjam Staré na zahájení schůze staršovstva Sboru ČCE v Teplicích)

Sborová setkávání

V uplynulém období proběhla v našem sboru řada úžasných setkání. Každý druhý pátek v měsíci se pravidelně scházejí muži, vždycky s připraveným programem. Potkávaly se, i když nepravidelně, také ženy, například se sešly doma u Gaudynových, krásné chvíle jsme prožili s jubilančnou Dáňou Alinčovou a líbilo se u nás také rodičům a dětem na seniorátním setkání. Posuďte sami.

Ženy v Bibli a dnes

V pořadí již XIII. ekumenické setkání žen se uskutečnilo 20. listopadu 2010 v presbyterně našeho sboru. Program byl jako vždy bohatý a pestrý. Mezi sebou jsme přivítaly hosta – seniorátního faráře br. Zdenka Bárta, s nímž jsme vesele i vážně besedovaly na téma „Ženy v Bibli a dnes“.

Po společném obědě, který zajistily sestry z našeho sboru za laskavého finančního příspěví s. Kristýny Jílovské, následoval odpolední program. A protože se blížil čas adventu, vrhly jsme se na výrobu papírových ozdob. Některým ženám šla práce pěkně od ruky, někdo se chvíli trápil, ale nakonec bylo úsilí všech korunováno úspěchem. Jednoznačnou re-

kordmankou ve výrobě papírových vánočních hvězdic je s. Jancyková starší – pro vánoční strom v modlitebně jich sama vyrobila 160, dalších 80 máme ještě v rezervě.

Děkujeme!

Seniorátní setkání rodin

Setkání rodin se konalo v sobotu 22. 1. 2011 odpoledne v teplickém sboru ČCE. Zúčastnily se rodiny z Třebenic, Chotíněvsí, Ústí nad Labem a Mostu. Tématem setkání bylo duchovní vedení dětí. Kudy proudí do dětské duše dobro a láska, jak vychovávat děti v době, kdy nás „neslyší“, v čem jsou kmotří a kmotry dětem oporou.

V první části se děti hrou formou za pomoci papírových rybiček dozvěděly o působení Ducha Svatého. Soutěžila dvě družstva po pěti dětech. Vítězové obdrželi za odměnu dětské obrázkové bible. Druhé družstvo pro

potěšení dostalo dětské kalendáře na rok 2011 a barevné balonky.

Ve druhé části, po dobrém občerstvení, které nám připravily sestry Grögerová a Reichrtová, jsme se mohli zaposlouchat do slůvka Petry Klimecké, které bylo určené dospělákům. Děti využily možnosti pohrát si spolu dle vlastních představ.

Nad celou akcí a jejím zdárným průběhem bděl farář Jan Opočenský. Jelikož se setkání vydařilo, tak se při loučení všichni předběžně shodli na možnosti opakování podobného setkání seniorátních rodin.

Dana Gaudynová

Seniorátní farář Zdeněk Bárta při besedě.

Foto: L. Richterová

A pozorně naslouchající ženy.

Chlapi zahájili rok 2011

Je to neuvěřitelné, ale je to tak. Chlapi, muži, tatínkové, dědečkové, strýčkové, prostě velcí kluci jsme zahájili již třetí sezónu našich pravidelných měsíčních setkávání. Obdařuje nás Boží milost, a proto se naše společenství zase rozrostlo o další zájemce po opravdovém chlapském trávení volného pátečního času. V lednu nás již bylo 18 spokojených.

Jelikož správný chlap se musí v životě správně rozhodovat, bylo rozhodnutí naším prvním novoročním tématem. A že to není jednoduché téma, jsme se mohli všichni přesvědčit. Dopomohly nám k tomu úryvky z bible, ale i zkušenosti starších i mladších přítomných mužů. Diskuse byla velice plodná a všichni si mohli odnést nůši podnětů k zamyšlení i k vlastní aplikaci do našich životů. Rozhodli jsme se tedy s těžkým srdcem naše setkání

v tento lednový pátek ukončit. Společně jsme se těšili na další únorové setkání.

Únorové sejití se konalo v prázdninovém týdnu, a to se lehce odrazilo na méně početné návštěvě. Přesto 13 statečných nelitovalo a mohlo se zaposlouchat do myšlenek, které si připravil Standa Žaloudek. K hlubšímu poznávání biblických pravd nám domohlo pochopení tří podnebních pásem v Izraeli, jakožto i další poznatky. Standa se prostě a jednoduše dobře připravil. Načali jsme společně ožehavé téma islám versus křesťanství. V neposlední řadě nám Milan Jancyk připravil vynikající občerstvení.

Závěrem chceme poděkovat našim manželkám a všem ostatním, kteří se za naše setkávání modlí a přejí tomuto silně ekumenickému společenství to nejlepší.

Roman Gaudyn

Krize jako součást života

To bylo motto XIV. setkání žen, na které jsme pozvaly sestry i bratry z ostatních církví na Teplicku, protože tohle téma se opravdu týkalo všech. Úvodní slovo si připravil a odprezentoval náš host – br. Ing. Daniel Fajfr, který se se životními krizemi v různých podobách, zejména jako kazatel, ale také vězeňský kaplan setkává prakticky každý den.

„Krise není psychická porucha, vyjadřuje chvíle nebo dobu, znamenající nesnáž“, řekl br. Fajfr úvodem. „Může se jednat o existenciální krizi, malou krizi například v manželství, dlouhodobou anebo situační krizi, při které člověk, a to i ateista, často volá na pomoc Boha“. Každá krize člověka izoluje, ale náš Pán má pro každého z nás životní poslání, a to je třeba hledat. Jaká jsou podle br. Fajfra východiska z krize?

- Opustit iluze o životě, i když se to většinou neobejde bez šramů.
- Nastoupit cestu sebereformace.
- Nespokojit se s malými cíli, i když je řada lidí za celou svoji životní pouť ani neobjeví.
- Mít naději a důvěřovat v Pána Boha.

Po úvodu v modlitebně se shromáždění přesunulo do presbyterny, kde probíhala neformální beseda s hostem. Hovořilo se o krizi ve vztazích rodičů a dětí, v zaměstnání, br. Fajfr přiblížil svoji

Setkání s br. Ing. Fajfrem pokračovalo v presbyterně neformální besedou. Pozitivní je, že nechyběla mladá generace.

práci na dřívější pozici dobrovolného vojenského, nyní vězeňského kaplana. Po těchto službách je v naší materialistické společnosti stále větší poptávka, což je dobré znamení. Beseda pokračovala ještě po společném obědě a dá se s jistotou říci, že kdo přišel, rozhodně nelitoval. Br. Ing. Danielu Fajfroví patří poděkování všech 30 účastníků XIV. setkání žen. Protože nechyběly ani děti, připra-

vil pro ně na odpoledne náš br. farář Jan Opočenský jako odměnu za trpělivost malý program. Začal poslechem známé pohádky „O dvanácti měsíčkách“ a pokračoval jejím ztvárněním v režii přítomných dospělých. Snad nejvíce se do rolí matky, zlé Holeny a dobré Marušky, stejně jako Ledna, Března, Června a Září vžili Gaudynovi. Setkání se vydařilo a už se těšíme na další.

Text a foto: L. Richterová

Takhle vzorně připravily naše sestry, jmenovitě Dana Opočenská a Lída Jiršáková, sváteční stůl včetně pohoštění.

Kdo je br. Ing. Daniel Fajfr

Místopředseda Ekumenické rady církví v ČR, představitel a kazatel Církve bratrské, absolvent VŠ strojní se zaměřením na ekonomii. Nyní žije v Praze na Žižkově, severní Čechy jsou pro něj srdeční záležitostí, v Ústí nad Labem bydlel čtvrt století, v roce 1988 se tady oženil, s manželkou Janou mají tři dcery.

Jak jsme prožili adv

Tradice koncertů pokračovala

Třetí adventní neděle se už tradičně nesla ve znamení vánočního koncertu, který opět připravili manželé Valtovi společně s učiteli a žáky ZUŠ v Dubí, s nimiž máme dlouhodobou spolupráci. Nechyběli ani studenti teplické konzervatoře. Jejich školené hlasy i nástroje se nesly shora od varhan, působilo to velmi svátečně a příjemně. Na závěr jsme si společně zazpívali Tichou noc. Manželům Valtovým opět patří veliké poděkování za nádherný zážitek.

■ ■ ■

O první adventní neděli, 28. listopadu 2010, rozezněl naši modlitebnu soubor Rainbow Gospel Choir z Prahy. Vystoupení to bylo opravdu krásné. A my jsme byli pyšní na to, že v něm zpívají dvě dcery Dany a Jana Opočenských – Irena a Zuzka.

Foto: L. Richterová

Mikuláš v nemocnici

Velikou radost udělaly naše děti pacientům v teplické nemocnici. Společně s bratrem farářem Janem Opočenským, který ve špitále pravidelně vykonává funkci nemocničního kaplana, přinesly nejen dárky, ale také kupu radosti. To byl vpravdě akt křesťanské lásky od naší mládeže.

Foto: Jan Opočenský

S Betlémským světlem

Viděli jsme se i odpoledne o Štědrém dnu, kdy se řada z nás přišla ztišit a odpálit si Betlémské světlo. Z tohoto posezení se už stala pěkná tradice.

Světlo, které skauti do České republiky přivezli z dalekého Betléma, nám rozžářilo domovy a svítilo po celé vánoční svátky. (red)

Sváteční bohoslužby

Pětadvacátého a šestadvacátého prosince se nás v kostele sešlo nezvykle mnoho. Cestu sem našli i ti členové sboru, kteří jsou v průběhu

roku všelijak zaneprázdnění, ale bohoslužbu o prvním svátku vánočním s vysluhováním sv. Večere Páně si nenechali ujít. (red)

A je tu Silvestr

Poslední podvečer starého roku jsme rovněž prožili v presbyterně. Ti, kteří přišli, rozhodně nelitovali. Stoly se prohýbaly pod dobrotami, které hospodyňky pro toto setkání připravily. Čelu presbytery tentokrát nově vévodil Gaudyns' bar a Adriana, Alžběta a Radovan nás přesvědčili, že se v míchání slavnostních koktejlů opravdu vyznají. Nejvíc šel na odbyt „Vitr z hor“ a „Beton“.

Radovan si pro tuhle sešlost připravil silvestrovský testík. Na odpovědi jsme

měli 10 minut. Máte možnost si své znalosti také vyzkoušet, i když už bez odměny (test je na vedlejší straně). Nejlépe si vedla rodina Gaudynova, ale určitě ne proto, že by Radovan komunikoval správné odpovědi. To si vážně ohlídal. Se starým rokem jsme se rozloučili ohňostrojem na farní zahradě. Mrzlo, jen praštělo, ale nám všem bylo dobře. Tak ať jsme v tom novém roce zdraví, šťastní a pod ochranou Boží. (red)

ventní a vánoční čas

Hra dětí se velmi líbila

A nastal čas vánoční. Muži ze sboru tentokrát v Sulejovicích pečlivě vybrali, pokáceli a přivezli nádherný, pět metrů vysoký vánoční strom, sestry jim pomohly se zdobením, a on se v plné kráse zaskvěl na neděl-

ni bohoslužbu 19. prosince 2010. Odpoledne se pod ním objevila kupa dárků. Než si je ale děti mohly vy-zvednout, čekala je práce. Ve zcela zaplněné modlitebně předvedly hru „Labyrint světa“. A byly, jako vždycky,

skvělé. Režii měli i tentokrát manželé Dana a Roman Gaudynovi a malým hercům nic neodpustili. Hra se líbila, potlesk nebral konce. Všichni jsme si potom společně a při svíčkách zapívali původní text písně Tichá noc.

Dárky byly rozdány a stěhovali jsme se dolů do presbytery, kde proběhla slavnostní vánoční večeře. Po ní jsme šli na zasneženou farní zahradu, kde byl odpálen k potěše dětí i dospělých ohňostroj. (red)

Silvestrovský test

1. Který žalm je nejdelší?

- a) Ž 23
- b) Ž 90
- c) Ž 119

2. Co se stalo v roce 70 v Jeruzalémě?

3. Jak se jmenoval třetí izraelský král?

- a) Šalamoun
- b) Sámó
- c) Šelomón
- d) Šalomoun

4. Doplňte Ž 23

Hospodin je můj pastýř

1.

2. na zelených loukách mi dává spočinout,
ke klidným vodám mě přivádí

3. Mou duši

.....
Po stezkách spravedlnosti vodí.....
pro jméno své.

4. I kdybych měl jít údolím stínu smrti,

ničeho zlého se.....
neboť ty se mnou jsi:
tvůj.....a tvá hůl mě konejší.

5. Před zraky protivníků

Stůl mi prostíráš,
.....mi olejem potíráš,
můj.....přetéká.

6. Dobro a láska mě budou

po všechny dny mého života,
zůstat budu v Hospodinově
po dlouhý, věčný čas.

5. První papež, který si při nástupu do funkce

změnil jméno.....

Správné odpovědi znáte jistě všichni, kdybyste si je chtěli přesto zkontrolovat, obraťte se na autora testu Radovana Gaudyna.

Ohlédnutí za rokem 2010

Brzy vstávat jsme po silvestrovské noci nemuseli. Prvního ledna začala bohoslužba v 16 hodin odpoledne. Po jejím skončení jsme v modlitebně ještě zůstali a prostřednictvím promítaných

fotografií se nespolečně ohlédli za sborovými událostmi roku 2010. Byly to bohaté a úspěšné měsíce a my jsme vděční a děkujeme Pánu Bohu za to, že jsme je směli prožít. (red)

Alianční týden modliteb

Mnozí členové našeho sboru nevynechali ani jedno setkání v rámci Aliančního týdne modliteb, který se uskutečnil od 10. do 14. ledna 2011. Na přípravách se podílel i br. farář Jan Opočenský. Teplický sbor ČCE byl hostitelem setkání ve středu 12. ledna.

Co je to salár?

Protože ve sboru jsou noví členové, dovolujeme si vysvětlit a připomenout, co je to salár. Jedná se o pravidelný roční dar, který církev očekává od každého svého člena. Od členů v produktivním věku s vlastním příjmem doporučuje Synod salár až do výše 5% jeho celkových čistých ročních příjmů. Salár se platí jedenkrát ročně či ve splátkách farnímu sboru, do něhož člen patří. Salár se neočekává od členů sboru bez vlastního příjmu. Je potřeba si uvědomit, že salár je, vedle pravidelných sbírek po bohoslužbách, jediným zdrojem příjmů pro náš sbor. Bez něj bychom těžko dokázali čelit stále se zvyšujícím cenám za elektrickou energii, plyn, vodu a nutná vydání za provoz kostela. Doporučujeme našim členům, aby s placením pokud možno neotáleli až do konce kalendářního roku.

Noc kostelů

Letos poprvé se náš sbor přihlásil do mezinárodní ekumenické akce (Rakousko, Slovensko, Česká republika) pod názvem Noc kostelů. Uskuteční se v pátek 27. května od 18 do 24 hodin. Každý sbor si na tu dobu připraví vlastní program, kterým osloví veřejnost a přiblíží činnost církve. Přislíben už máme koncert profesora Valtý a studentů konzervatoře. Staršovstvo prosí všechny členy, kteří mohou přispět nápadem a jeho realizací, aby se přihlásili u sestry kurátorky. Předem děkujeme.

K zamyšlení: Vyt

Základem kázání jsou slova, zapsaná v Evangelii podle Jana, v 11. kapitole, ve verších 1. až 3., 17. až 27. a 39. až 45.: Byl nemocen jeden člověk, Lazar z Betanie...

Milé sestry a milí bratři! Představa znovuoživení mrtvého těla se přičítá našemu rozumu i naší zkušenosti. Víme, stejně jako to věděli i Ježíšovi současníci, že mrtvého člověka nelze oživit. Le-daže by byl mrtvý jen zdánlivě. To však není náš případ. Lazar je v našem příběhu už čtyři dny po smrti. Jeho tělo se rozkládá, podle řeckého originálu doslova zapáchá. Jak se máme vypořádat s příběhem, který jsme právě slyšeli? Stal se skutečně?

Nad touto otázkou si lámalo hlavu již mnoho teologů a jejich názory se různí. Někteří se domnívají, že příběhy o Ježíšových zázracích mají historické jádro. Ježíš skutečně uzdravoval, křísil, chodil po vodě. Jiní to zpochybují a tvrdí, že příběhy o zázracích jsou dílem prvních křesťanů. Vyjadřují jejich víru, že Kristus je Pánem nad životem a smrtí, nad přírodou a všemi mocnostmi světa.

Ponechme otázku historičnosti Ježíšových zázraků otevřenou. S ní ostatně křesťanova víra nestojí ani nepadá. Avšak ať už zaujmeme kteroukoli pozici, nechťejme zázraky z biblických příběhů vytěsnit. Prvek něčeho cizího, mimořádného a nevy-světlitelného má v Bibli svou nenahraditelnou úlohu. Je to signál, abychom zpozorněli. Je to znamení, že v určitém člověku a v určitých udá-

lostech působí moc, která nás přesahuje. A právě tyto signály a znamení v nás probouzejí víru, že zdánlivě bezbožný svět není bez Boha. Dávají nám naději, že ve světě poznamenaném pomíjitelností, hříchem a bolestí se dá žít smysluplně a s nadějí.

Ale vraťme se na začátek našeho příběhu. *Byl nemocen jeden člověk, Lazar z Betanie.* Nemoc zpravidla tíživě doléhá nejen na postiženého, ale i na jeho okolí. Rodina, přátelé, bratři a sestry ze sboru mají o nemocného starost. Podobně jako Lazarovy sestry zakoušíme v takových situacích touhu nemocnému pomoci, touhu změnit jeho situaci. Přitom se nás nezřídka zmocňuje vědomí bezmoci, vědomí, že sami nic nez můžeme. Lazarovy sestry však vědí, u koho hledat pomoc. Obracují se na Ježíše: *Pane, ten, kterého máš rád, je nemocen.* Jejich stručný vzkaz je v podstatě modlitbou. Modlitbou, v níž Ježíšovi předkládají, co je trápí. Přitom mu nepředepisují, co má udělat. Ví, že on sám to ví nejlépe. Avšak – ví to skutečně?

Když Ježíš přichází do Betanie, je to doslova s křížkem po funuse. Lazar leží už čtyři dny v hrobě. Není divu, že Marie nejde Ježíšovi naproti. Vždyť už není koho uzdravovat. Zato Marta vyběhá Ježíšovi vstříc. *Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel.* V jejím hlase cítíme výčitku. Proč tu Ježíš nebyl, když Lazar umíral? Věděl přece o jeho nemoci a mohl od něj smrt odvrátit. Ale on nepřišel. Ta situace je nám povědomá. Zvěstujeme Ježíše

jako vítěze nad smrtí, modlíme se za nemocné, a oni dál umírají. Často si pak v duchu říkáme: Pane, kdybys byl zde, mohlo všechno být jinak! Tak proč jsi tu nebyl?

Na tuto palčivou otázku nacházejí lidé rozličné odpovědi. Někteří říkají, že Bůh je nespravedlivý, když dopouští zlé věci. Jiní tvrdí, že Bůh je zcela bezmocný, když nechává lidi trpět. A je mnoho těch, kdo ve svých úvahách dojdou až k popření Boží existence. Kdyby Bůh byl, něco takového by přece nikdy nedopustil! Jako křesťané si uvědomujeme, že mnoho zla a trápení vychází ze srdce člověka, z lidského hříchu. Ale také se stáváme – někdy docela v těsné blízkosti – svědky neštěstí, nemocí a úmrtí, které nikdo nezavinil. A zde nám docházejí argumenty. Jak by nezaviněné utrpení a smrt mohly mít nějaké smysluplné důvody? Jak by za tím vším mohl být Bůh sám? Vždyť Ježíš Lazara miloval! V těchto situacích nám nezbyvá než plakat s těmi, kdo pláčou.

Nemít na něco odpověď ovšem neznamená, že přitom musíme propadnout skepsi. Pro Martu není smrt Lazara konec všech nadějí. Velmi se trápí, je smutná, ale zároveň ještě něco čeká. A toto očekávání je nejvlastnějším postojem víry. Věřící člověk má naději, že to, co je nyní, není všechno. Ještě je nějaké „potom“. A v to doufá i Marta. Proto její výčitka ply-nule přechází ve vyznání: *Vím, že začkoli požádáš Boha, Bůh ti dá.* A Ježíš jejímu očekávání přitakává: *Tvůj bratr vstane. Bůh neponechá ve smrti ty, které tak miluje.*

táhne nás z jámy

Jak si můžeme zmrtvých-vstání představit? Marta vychází z toho, co o vzkříšení učí Židé. Ví, že Lazar vstane při vzkříšení v poslední den. Jako by to však říkala trochu zklamaně. Až v poslední den. To je velmi vzdálené. Ale vzkříšení, o kterém mluví Ježíš, není v nedohlednu. On říká: *Já jsem vzkříšení i život. Já jsem, nikoli já budu. Já jsem, a proto již nyní, v tomto čase můžeme zakusit vzkříšení. Kde ho máme hledat? To nám prozrazuje ono já: Já jsem. Právý život nalezneme v Kristu, právě a výhradně v něm. On nám na sobě samém ukázal, jak žít život, který nepomíjí. Ukázal nám, že je to život napojený na Boha. Je to život napájený Božím odpuštěním a láskou, život, který toto odpuštění a lásku šíří kolem sebe dál. Mít život věčný znamená žít z Boha, pro Boha a pro bližní.*

Nepochybně každý z nás jednou umře. Smrt bolestně přeruší naše vztahy s těmi, které milujeme a kteří milují nás. Ale vztah s Bohem, který máme skrze víru, nezruší ani smrt těla. Smrt nezmění nic na tom, že Bůh je s námi spojen a my s ním. Kristova oběť nám zaručuje, že v tomto společenství s Bohem budeme žít dál.

Pro lidi nevěřící je to něco nepochopitelného. Ptají se: Jak tomu můžete věřit? Kde berete jistotu, že po smrti ještě něco bude a že to bude vypadat právě tak a tak? Na to nezbývá než odpovědět, že naše jistota je výhradně jistotou víry. Nemáme důkazy, jimiž bychom mohli svou naději prokázat. A také nikdo z nás

nedokáže přesně popsat, co bude po smrti. Řečeno slovy apoštola Pavla: *Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uvidíme tvář v tvář* (1K 13,12). Marta také neměla k dispozici žádné důkazy. Ona se svou vírou prostě spolehla na Ježíšova slova. A právě taková víra v Krista, víra bez důkazů, je branou k životu. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky.

Ježíšův rozhovor s Martou je završen vzkříšením zesnulého Lazara. Tento čin nám – jiným způsobem než slovy – sděluje: Kam přichází Kristus, tam přichází vzkříšení a život. Přitom si povšimněme příkazů, které Ježíš při konání zázraku vydává. První příkaz zní: *Zvedněte ten kámen, totiž kámen od skalního hrobu. Vidíme, že Ježíš neprovádí zázrak sám. On také zaměstnává ty, kdo stojí okolo. Je pochopitelné, že přihlížející nemají velkou chuť hrob otevřít. Dokonce i Marta, která před chvílí vyznala svou víru, varuje před takovým podnikem: *Pane, už je v rozkladu, vždyť je to čtvrtý den. Ale Ježíš trvá na svém: Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit?**

Totéž platí i v přeneseném smyslu. My sami nemáme chuť otvírat místa poznamenaná smrtí a rozkladem. Lidem, ke kterým náš vztah odumřel, se raději obloukem vyhneme. Morálně rozložené osoby jsme už dávno odepsali. Nedoufáme, že zapřísáhlý ateista nalezne cestu k Bohu. Ale i pro nás platí: *Zvedněte ten kámen. Odstraňme překážky, které jsou*

mezi námi a druhými lidmi. Pomáhejme prolamovat izolaci těch „pochybných“, nad kterými jsme už zlomili hůl. Nevzdávejme rozhovory s těmi, jejichž vztah k Bohu pokládáme za mrtvý. Vždyť právě zde se můžeme stát nástroji Boží slávy.

Avšak ten vlastní zázrak, zázrak vzkříšení, je výhradně Božím dílem. Vyjdi ven. Tak zní Ježíšův druhý příkaz. Stejná slova adresoval démonům, když je vyháněl z posedlých. Nyní je to naopak a slova platí zachraňovanému. Lazar je Ježíšovým příkazem doslova vytrhován z náruče smrti, z procesu rozkladu. Sám od sebe by nevyšel. Navíc měl plátnem ovinuté ruce a nohy. Ale Ježíš jej svým slovem vytahuje z temnoty hrobu.

Sestry a bratři, díky Kristově oběti máme naději na vzkříšení i my. Vzkříšení Lazara je toho znamením. Až jednou budeme zcela ochromeni, Kristus má moc vytáhnout nás i naše blízké z propasti smrti. Až se jednou nebudeme moci hnout, on nás vytáhne z jámy.

Amen

Modlitba

Pane náš, děkujeme ti za slova, která zahánějí stíny a vyzarují paprsky naděje. Děkujeme ti za víru, kterou v nás probouzíš svým Duchem. U tebe nalézáme život, i když tělesně slábneme. Prosíme, dej nám sílu zvedat balvany z odumřelých vztahů. Dej nám odvahu spoléhat se na tvou oživující moc.

Amen

(Vybráno ze čtených kázání roku 2010)

Z redakční pošty

Nový senior v úřadu

V neděli 30. ledna v 15 hodin začalo v mostecké modlitebně slavnostní bohoslužebné shromáždění, při němž byl uveden do úřadu nový senior Ústeckého seniorátu br. farář Jan Kupka a s ním seniorátní kurátorka s. Vlasta Erdingerová a její náměstkyně s. Petra Klimecká.

Vlastní instalaci provedl br. synodní senior Joel Ruml, který nově instalovaným popřál hodně zdaru v jejich nastávající práci pod Božím vedením. Přítomnost bratří farářů Ústeckého seniorátu v talárech podtrhla slavnostní ráz celého shromáždění. Konsenior br. farář Bureš z Chomutova řídil pozdravná vystoupení kolegů farářů a synodní kurátorky s. Lii Valkové. Nově instalovaný seniorátní výbor pozdravili i přítomní presbyteři.

Br. senior Jan Kupka si pro své kázání vybral 1. – 3. verš ze 6. kapitoly Galatským s důrazem na verš 2: „Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův“. Na závěr shromáždění jsme společně a se zanícením zazpívali píseň 482. Přátelské rozhovory pokračovaly ještě při výborném občerstvení, které připravily sestry hostitelského sboru. Z našeho teplického sboru se nás zúčastnilo deset.

s. Věra Grögerová,
kurátorka

Přijďte mezi nás

Srdečně zveme vás všechny, přijďte společně s námi hledat lásku a moudrost Božího slova.

Zveme vás k účasti na bohoslužbách i dalších setkáních sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích ve Sládkově ulici 2006/16.

POZVÁNKY

1. - 3. dubna

- seniorátní setkání mládeže

22. dubna

- Velký pátek - večerní shromáždění

24. dubna

- Velikonoční neděle - sbírka na Hlavní dar lásky

Květen

- sborový výlet, termín bude ohlášen

5. června

- odpoledne den dětí, hra „Malý princ“, atrakce

26. června

- konfirmační neděle

Pravidelná shromáždění

středa čtvrtek	16 hodin	biblická hodina miniklubíček pro maminky s dětmi, hodina po domluvě
pátek	15 hodin 16.30 hodin	děti mládež
každý 2. pátek v měsíci	19 hodin	setkání mužů
neděle	9.30 hodin 10.00 hodin	bohoslužba nedělní škola

*po bohoslužbě neformální posezení
v presbyterně u kávy a čaje*

**Tel.: 417 539 169,
mobil bratr farář Jan Opočenský 604 339 518
č.ú. 1060124309/0800**

Milá Dáňo, moc gratulujeme!

Nádherné životní jubileum – 80 let – mezi námi v plné svěžesti oslavila sestra Dáňa Alinčová. Narozzeniny

připadly zrovna na neděli 16. ledna 2011. Sestra Alinčová si zaslouží veliké poděkování za neúnavnou a tr-

pělivou službu v kuchyni. Umí uvařit tu nejlepší kávu, upéct výborný koláč a ještě stihne dát kuchařku vzorně do

pořádku. Tak tedy, milá Dáňo, všichni moc blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání do dalších let. (red)

K prvním gratulantům patřila kurátorka sboru s. Věra Grögerová.

Naše milá jubilantka Dáňa Alinčová.

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří se podíleli na přípravě tohoto vydání. Toto číslo vyšlo za laskavé podpory společnosti Metropol Management s.r.o. v rámci projektu Metropol pomáhá. Redakční příspěvky do dalších vydání můžete předávat s. Richterové, nebo zasílat na adresu metropol1@seznam.cz. Tisk: Jiří Bartoš - SLON, Ústí nad Labem.